

Ad §§ 38—42.

Der henvises angaaende disse Bestemmelser (Huslejeaaager o. l.) til de almindelige Bemærkninger foran. I Kommuner, som ikke har Boligret, og hvor »Kontrolforanstaltningerne« er udløbet (senest Foraaret 1926), bliver disse Bestemmelser det eneste Værn for Lejeren. Bestemmelserne skal iøvrigt ogsaa gælde i Kommuner, hvori Boligret oprettes, men faar her paa Grund af Bestemmelserne i dette Forslags Kapitel I.—II. mindre Betydning; dog kan navnlig bemærkes, at de for Nybygningers Vedkommende bliver de eneste Beskyttelsesregler i nærværende Lov.

Ad §§ 43—45.

Det oreslaas heri, at de for Københavns Kommune foreslaaede Bestemmelser om Lejligheders Benyttelse, Nedrivning, Overgang til anden Brug, Sammenlægning, Ledighed — hvilke Bestemmelser i det væsentligste svarer til de hidtil gældende — ved Kommunalbestyrelsens Beslutning kan bringes til Anvendelse udenfor København, forsaavidt der findes Boligmangel. Om denne Betingelse er fyldestgjort, maa i Tvivlstilfælde afgøres af Indenrigsministeriet i Lighed med § 31, 2. Stk. Forsaavidt der i Henhold til den nugældende Lovgivning findes Bestemmelser om de nævnte Forhold, vedbliver disse Bestemmelser at gælde foreløbig, indtil Kommunalbestyrelsen eventuelt træffer Beslutning i Henhold til § 44, 1. Stk., om de ny Bestemmelers Indførelse. Bestemmelsen i § 44, sidste Stk., svarer til § 4 Nr. 4 i Lov af 18. Maj 1923.

Ad §§ 46—48.

Som nævnt i de almindelige Bemærkninger er de for Københavns Kommune foreslaaede Bestemmelser om Tilflytning en Opretholdelse i det væsentlige af de nuværende Bestemmelser, dog at disse er blevet mere specificerede, og at det er udtrykkelig fastsat, at Tilflytning i Strid med disse Bestemmelser medfører ikke alene Strafansvar baade for Udlejer og Lejer, men ogsaa Pligt til at rømme det lejede. Uden for København skal Bestemmelserne — som jo er meget indgribende overfor udenfor Kommunen boende — kun kunne indføres, naar Boligret oprettes, hvilket forudsætter, at Boligmangel findes i Kommunen. Da Boligret udenfor København skal oprettes ved kongelig Anordning, har man i Paragraf 48, 2. Stk., foreslaaet, at for Kommuner, hvori de nuværende »Kontrolforanstaltninger« og derunder altsaa ogsaa det af Kommunen eventuelt indførte Tilflytterforbud bortfalder 1. Maj 1925, aabnes Adgang til Opretholdelse af de nuværende Forbudsbestemmelser indtil 31. December 1925. Bestemmelsen i § 47, sidste Stk., svarer til Reglen i Lov 18. Maj 1923 § 4 Nr. 7.

Ad § 49.

Paragraffen, der er foreslaaet i Københavns Kommunalbestyrelsens Forslag, er enslydende med Lov af 18. Maj 1923 § 39.

Ad § 50.

Bestemmelsen i Paragraffens 1. Stk. svarer til den nu i Fattiglovens § 66 for Landkommuner gældende Bestemmelse.

Om Bestemmelsen i II. Stk. henvises til Bemærkningerne til § 19.

Ad 51.

Bestemmelserne svarer til den nugældende Lov af 18. Maj 1923 § 40, dog at den i denne Paragraf i Undtagelsestilfælde hjemlede Adgang til Fængselsstraf er bortfaldet; hvorhos man foreslaar, at Bøden tilfalder Kommunen; ifølge den nugældende Lov har Bøderne i nogle Tilfælde tilfaldet Kommunen, i andre Tilfælde Statskassen.